

Dosarul nr. 2ra-1319/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. N. Russu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihaila, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Chirița

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eugeniu Chirița împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la obligarea de a restitui actul judecătoresc, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Eugeniu Chirița și menținută hotărârea din 2 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 15 octombrie 2020, Eugeniu Chirița a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Natalia Tanasev cu privire la obligarea de a restitui actul judecătoresc, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 31 iulie 2020, a solicitat radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile, iar registratorul a anexat la cerere copia hotărârii de judecată a participantului la proces.

A considerat că registratorul a încălcat prevederile art. 29 alin. (2¹) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, deoarece copia hotărârii care se remite participanților la proces și copia hotărârii autentificată de instanța de judecată sunt documente absolut diferite.

La fel, a evidențiat că prin reținerea ilegală a hotărârii de judecată, dar și prin refuzul de a o restitui, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 5 000 de lei.

A menționat că se consideră prejudiciu nepatrimonial durerile fizice, suferințele psihice (deregări, neplăceri, boli, insomnii, sentiment de inferioritate, neliniște, disconfort, incertitudine, neputință, frustrare), prejudiciu estetic, precum și diminuarea calității vieții (imposibilitatea de a trăi viața în mod obișnuit).

Astfel, a remarcat că la caz sunt prezente suferințele psihice.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 2006 Codul civil și art. 29 alin. (2¹) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998.

A solicitat restituirea hotărârii nr. 2-886 din 23 august 2018 a Judecătoriei Criuleni sediul central, repararea prejudiciului moral în mărime 5 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 2 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Eugeniu Chirița și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că serviciul solicitat de către reclamantul/apelant a fost executat de către pârâtă la 7 august 2020, fapt confirmat de către însuși Eugeniu Chirița în ședința de judecată, iar Serviciul Cadastral Teritorial Criuleni nu poate restitui actul în temeiul căruia au fost operate modificări în Registrul bunurilor imobile, or precum este stipulat în art. 20 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, dosarul cadastral trebuie să conțină copiile de pe documentele necesare înregistrării, la caz, radierii dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

Reieșind din aceste considerente, prima instanță și instanța de apel au conchis că IP „Agenția Servicii Publice” nu poate purta răspundere de paguba morală a reclamantului/apelant Eugeniu Chirița, când ultimul benevol a prezentat actul judecătoresc necesar pentru executarea serviciului solicitat.

Cu atât mai mult, Eugeniu Chirița este în drept să se adreseze cu o cerere în instanța de judecată, pentru a-i fi eliberată copia actului judecătoresc.

La 23 iulie 2021, Eugeniu Chirița a declarat recurs împotriva deciziei din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, din motiv că art. 29 alin. (2¹) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 prevede că hotărârile judecătorești privind radierea înscrierii se depune în copie a cărei autenticitate este confirmată de instanța de judecată, dar nu în original cu semnătura olografă a judecătorului, care se păstrează la participantul la proces, pe când la caz aceasta a fost anexată în original cu semnătura olografă a judecătorului.

La 2 august 2021, Eugeniu Chirița a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care la fel a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Suplimentar, a menționat recurentul că în motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că în acțiunile intimitei nu se întrunesc careva acțiuni ilicite, deoarece conform art. 20 din Legea nr. 1543 din 25 februarie 1998, dosarul cadastral trebuie să conțină copiile de pe documentele necesare înregistrării.

A reiterat că serviciul solicitat a fost radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile asupra garajului vecin, dar nu înregistrarea dreptului cum a reținut instanța de apel.

La fel, SCT Criuleni a participat în calitate de intervenient accesoriu în acțiunea civilă pentru care dânsul a prezentat hotărârea de judecată, astfel, după caz, întru respectarea prevederilor legale, SCT Criuleni poate solicita de la instanța de judecată o copie sau poate solicita aplicarea mențiunii irevocabilă pe hotărârea care a primit-o de la instanța de judecată în calitate de participant la proces, dar nu să-i rețină hotărârea lui în calitate de participant la proces.

La 2 august 2021, în adresa IP „Agenția Servicii Publice” și Nataliei Tanasev a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Eugeniu Chirița, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 82), fiind recepționată de Natalia Tanasev la 5 august 2021 și de IP „Agenția Servicii Publice” la 6 august 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 84, 85).

La 16 august 2021, prin intermediul poștei electronice, IP „Agenția Servicii Publice” a depus referință la recursul declarat de Eugeniu Chirița, solicitând respingerea recursului.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Natalia Tanasev să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 iulie 2021 împotriva deciziei din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eugeniu Chirița, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Chirița, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Eugeniu Chirița urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Chirița.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic